

spadaju Bosna i Hercegovina i Crna Gora.<sup>2</sup> Poslovi Rimске Kuriје nijesu onda bili tako lijepo razvrstani kao danas, pa je jedna Kongregacija, koja je bila nadležna za neku vrstu osoba ili za neko područje, rješavala gotovo sva pitanja, koja su se odnosila na dotične osobe ili su se ticala dotičnog područja. Stoga je Sv. Kongregacija za Raširenje Vjere bila nadležna da rješava gotovo sva pitanja i udjeljuje milosti koje su se odnosile na osobe i stvari u misijama. Tako je ona dijelila i oprost, dok ih sada ne dijeli nijedna Kongregacija, nego Ured Sv. Stolice — Sv. Penitencijarija.

2. *Reskripti su izdani u Padovi, a ne u Rimu.* — Ovaj događaj pada u doba francuske revolucije, koja je uzburkala ne samo francusku, nego i Italiju, a nije ostala bez posljedica ni za druge susjedne zemlje. Kad je 28. prosinca 1797 bio ubijen u nekoj pobuni u Rimu francuski nesnosni general Duphot, francuski revolucionarni Direktorij svu je krivnju svalio na Sv. O. Papu. Mjesto ubijenog Duphot-a, došao je u Rim 10. veljače 1798 general Berthier i već 15. veljače proglasio nad Papinom državom Rimsku republiku, 20. veljače zarobio Papu i odveo ga u progonstvo. Vodali su 80. godišnjeg starca po raznim gradovima Italije i Francuske, kao Sieni, Firenci, Parmi, Torinu, Briançonu, dok nije, nakon mnogih zlostavljanja, preminuo u Valenci u Francuskoj 29. kolovoza 1799. Kardinali su se morali razbježati i tražiti zaklonište kojekuda. Nakon prosvjeda Pape Pija VI protiv ovako okrutna postupanja, umiješao se i druge vlasti. To je Francuzima donijelo poraz i omogućilo da bude izabran nasljednik Pija VI Papa Pijo VII, ali ne u Rimu nego u Mlecima, na 14 ožujka 1800.<sup>3</sup> Kardinal Stjepan Borgia s većinom osoblja Sv. Kongregacije za Raširenje Vjere skonio se u mletački grad Padovu i odatle vodio poslove Sv. Kongregacije. Tu ih je zatekla molba O. Buljana i tu su je uvažili. Odatle je razumljivo, zašto su reskripti izdani u Padovi, a ne u Rimu.

<sup>2</sup> Po Konkordatu imaju se vratiti u područje redovitih Sv. Kongregacija.

<sup>3</sup> Knöpfler A., Lehrbuch der Kirchengeschichte, 6. Aufl. Freiburg i. Br. 1920, s. 692, 730; Hergenröther-Kirsch, Handbuch der allgemeinen Kirchengeschichte, 4. B., 5. Aufl., Freiburg i. Br. 1917, s. 302 sl., 306 sl.